

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 54/2018-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Kuzmom, Advokátska kancelária JUDr. Miroslav Katunský, JUDr. Milan Kuzma a spol., Floriánska 16, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Tk 2/2015, ako aj uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 Ntro 1/2017 z 13. novembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. januára 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal

porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Tk 2/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“), ako aj uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Ntro 1/2017 z 13. novembra 2017 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

2. Sťažovateľ okrem iného uviedol:

«1. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite Odbor Východ zo dňa 13.4.2006 pod ČVS: PZ-21/BGK-V-I-2006 bolo sťažovateľovi a ďalším osobám vznesené obvinenie za trestný čin vraždy poškodeného [REDAKOVANÉ] (ďalej len „skutok č. 1“) právne kvalifikovaný podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb.

2. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite odbor Východ zo dňa 20.2.2007 pod ČVS: PPZ-18/BOK-V-I-2006 bolo sťažovateľovi a ďalšej osobe vznesené obvinenie za trestný čin vraždy poškodeného [REDAKOVANÉ] (ďalej len „skutok č. 2“) právne kvalifikované podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b, Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

3. Počas prípravného konania bolo trestné stíhanie za skutok č 1 a skutok č. 2 spojené do spoločného konania a po skončení vyšetrovania prokurátor Krajskej prokuratúry Košice dňa 29.10.201 pod č.k. 1 K v 15/12/8800-158 podal na Okresný súd Košice I obžalobu.

4. Obžaloba napadla na Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“) dňa 4.11.2015 a bola jej pridelená sp. zn. 10 Tk/2/2015.

5. Okresný súd nariadil termíny hlavného pojednávania:

- dňa 11.3.2016, na ktorom boli vypočutí sťažovateľ, spoluobžalovaný [REDAKOVANÉ] a poškodená [REDAKOVANÉ]

- Dňa 27.5.2016. na ktorom boli vypočutí svedkovia [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]

- Dňa 26.8.2016, na ktorom bol vypočutý svedok [REDACTED]
- Hlavné pojednávania nariadené na deň 30.9.2016 a 7.10.2016 sa nekonali z dôvodu ospravedlnenia sa obhajcu
- Dňa 14.10.2016. na ktorom bol vypočutý svedok [REDACTED]
- Dňa 2.12.2016. na ktorom boli vypočutí svedkovia [REDACTED] a [REDACTED]
- Dňa 27.1.2017, na ktorom boli prečítané výpovede svedkov
- Hlavné pojednávanie nariadené na deň 15.5.2017 bolo zrušené z dôvodu ospravedlnenia sa obhajcov
- Nový termín hlavného pojednávania bol vytýčený až na deň 11.9.2017. ktorý bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti prísediacej, pani [REDACTED]
- Ďalší termín hlavného pojednávania bol učený na deň 23.10.2017, ktorý bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti prísediacej, pani [REDACTED]
- Dňa 4.12.2017. na ktorom bol vypočutý znalec z odvetvia súdneho lekárstva
- Ďalší termín je určený na 8.2.2018. na ktorom majú byť vypočutí znalci

6. Sťažovateľ prostredníctvom advokáta [REDACTED] dňa 23.10.2017 podal sťažnosť na nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Tr. poriadku. Argumentoval, že prejednávane predmetnej veci trvá neprimerane dlho, určené termíny hlavného pojednávania boli viackrát zrušené a trestné stíhanie sťažovateľa trvá viac ako 11 a pol roka. Sťažovateľ má za to, že došlo k porušeniu jeho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru (ďalej len „sťažnosť z 23.10.2017“)

7. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo dňa 13.11.2017 sp.zn.: 8Ntro/1/2017 podľa § 55 ods. 5 písm. a) Tr. poriadku sťažovateľovu sťažnosť z 23.10.2017 zamietol. Krajský súd si osvojil vyjadrenie predsedu Okresného súdu, že okresný súd v predmetnej veci koná plynulé a bez prieťahov (ďalej len „uznesenie z 13.11.2017“).»

3. Sťažovateľ ďalej uviedol:

„23. Faktom je, že určené termíny hlavného pojednávania na dni 30.9.2016, 17.10.2016 a 15.5.2017 boli zrušené z dôvodu práceneschopnosti obhajcov. Sťažovateľ však dáva do pozornosti Ústavného súdu, že išlo o objektívne dôvody nielen na strane zvoleného obhajcu [REDACTED], ale aj náhradného obhajcu [REDACTED]. Za tieto

skutočnosti sťažovateľ nemôže niesť zodpovednosť a sú zanedbateľné vo vzťahu k celkovej dĺžke konania.

25. Je nesporné, že k extrémnej dĺžke konania podstatným spôsobom prispeli aj orgány činné v trestnom konaní, lebo od vznesenia obvinenia dňa 13.4.2006 (skutok č. 1) a dňa 20.2.2007 (skutok č. 2) do podania obžaloby 29.10.2015 uplynulo 9 rokov a 6 mesiacov, resp. 8 rokov a 8 mesiacov. ESLP však v druhovo podobných veciach nešpecifikuje zodpovednosť štátu ako takého (viď Foti a ost. Proti Taliansku)

27. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd nepostupuje s osobitnou starostlivosťou a rýchlo, skôr opačne, dopúšťa sa prietahov v konaní. V prvom rade ide o neprimerane dlhé intervaly medzi jednotlivými termínmi pojednávania (napr. od 15.5.2017 do 11.9.2017 ide o takmer 4 mesiace) K tomu pristupuje skutočnosť, že vytýčené pojednávanie na dni 11.9.2017 a 23.10.2017 boli zrušené z práceneschopnosti prísediacej. Tak sa stalo, že od pojednávania dňa 15.5.2017 uplynulo takmer 7 mesiacov, kým sa vo veci uskutočnilo dňa 4.12.2017 ďalšie pojednávanie, a to nie vinou sťažovateľa. Ani trojmesačný interval medzi pojednávaniami 27.5.2016 a 26.8.2016 nepovažuje sťažovateľ za zlučiteľný s právami garantovanými v čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 Dohovoru.

29. Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu jeho práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru zo strany krajského súdu došlo tým, že porušenie označených práv sťažovateľa podľa § 55 ods. 5 Tr. poriadku nekonštatoval v uznesení z 13.11.2017. “

4. Sťažovateľ napokon uviedol, že:

„... využil podanie sťažnosti pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Tr. poriadku, avšak konajúce súdy prietahy v konaní nekonštatoval i a nedošlo ani k urýchleniu konania. Sťažnosť nebola účinná (primerane McFarlone proti Írsku, rozsudok Veľkej komory z 10.9.2010, sťažnosť č. 31333/06).

31. Sťažovateľ sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch nepodal, pretože Súd nepovažuje sťažnosť podanú predsedovi súdu za efektívny prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru a nemá žiadny kompenzačný účinok (Grešáková proti Slovensku, cit. v odseku 26 tejto sťažnosti).

32. Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovateľ tvrdí, že nemá k dispozícii účinný opravný prostriedok podľa čl.13 Dohovoru. “

5. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s právom na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn.: 10Tk/2/2015 boli porušené.

2. Základné práva [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s právom na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.11.2017, sp. zn.: 8Ntro/1/2017 boli porušené.

3. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 11. 2017 sp. zn.: 8 Ntro/1/2017 zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

4. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp.zn.: 10Tk/2/2015 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané zadostučinenie v sume 20.000,- € ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov o právoplatnosti tohto nálezu.

6. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané zadostučinenie v sume 10.000,- € ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov o právoplatnosti tohto nálezu.

7. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. Milana Kuzmu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu (vrátane sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv a slobôd) je rozhodnúť o prijatí návrhu na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov.

8. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánom štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 426/08).

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

12. Z obsahu sťažnosti a jej príloh sa ústavný súd oboznámil so stavom napadnutého konania okresného súdu. V tejto súvislosti je podstatné, že obžaloba bola v predmetnej trestnej veci podaná na okresnom súde 4. novembra 2015, čím sa zároveň začalo napadnuté konanie na okresnom súde, ktorého sťažovateľ označil ako jedného z porušovateľov jeho práv. Ústavný súd konštatuje, že do podania obžaloby však okresný súd nemohol vo veci konať, a teda ani ovplyvniť jeho priebeh.

13. Po podaní obžaloby bol postup okresného súdu v napadnutom konaní, ako je uvedené v napadnutom uznesení krajského súdu, nasledujúci: „... bol nariadený termín hlavného pojednávania na deň 11.03.2016. Na hlavnom pojednávaní dňa 11.03.2016 boli vypočutí obžalovaní [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], poškodená [REDAKOVANÉ] a hlavné pojednávanie bolo odročené za účelom predvolania ďalších svedkov na deň 27.05.2016. Na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2016 boli vypočutí svedkovia [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a hlavné pojednávanie bolo odročené na dni 26.08.2016, 30.09.2016, 07.10.2016 za účelom predvolania svedkov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.08.2016 bol vypočutý svedok [REDAKOVANÉ] a hlavné pojednávania dňa 30.09.2016, 07.10.2016 sa nekonali z dôvodu

ospravedlnenia obhajcu. Obžalovaným [REDACTED] bol ustanovený náhradný obhajca a určený termín hlavného pojednávania na deň 14.10.2016, na ktorom bol vypočutý svedok [REDACTED] a hlavné pojednávanie bolo odročené na deň 02.12.2016. Na hlavnom pojednávaní dňa 02.12.2016 boli vypočutí svedkovia [REDACTED] a bolo odročené na deň 27.01.2017. Na hlavnom pojednávaní dňa 27.01.2017 boli prečítané výpovede svedkov a bolo odročené na deň 24.03.2017. Na hlavnom pojednávaní dňa 24.03.2017 boli prečítané výpovede svedkov a bolo odročené na deň 15.05.2017 za účelom predvolania znalcov. Hlavné pojednávanie dňa 15.05.2017 bolo zrušené z dôvodu ospravedlnenia obhajcov pre ich práceneschopnosť a to zvoleného obhajcu [REDACTED], ako aj náhradného obhajcu [REDACTED]. Nový termín hlavného pojednávania bol vytýčený na deň 11.9.2017 a to aj z dôvodu ustanovenia dvoch nových náhradných obhajcov a nevyhnutnosti oboznámenia sa so spisom. Dňa 03.08.2017 telefonicky oznámila prísediaca pani [REDACTED], že sa nezúčastní hlavného pojednávania 11.09.2017 z dôvodu zlomenia nohy. Sádku mala mať 8 týždňov a z tohto dôvodu súd určil nový termín hlavného pojednávania na deň 23.10.2017. Dňa 12.10.2017 prísediaca [REDACTED] oznámila telefonicky, ako aj mailom, že bude práceschopná od 01.12.2017, z tohto dôvodu bol určený nový termín hlavného pojednávania na deň 04.12.2017.“ Na tomto hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec. V súčasnosti je nariadený termín hlavného pojednávania na 8. február 2018.

14. Postup okresného súdu možno podľa ústavného súdu hodnotiť ako plynulý okrem obdobia od mája 2017 do novembra 2017, keď najprv z dôvodu práceneschopnosti obhajcov a potom prísediacej sa neuskutočnili žiadne hlavné pojednávania. Po oznámení prísediacej, že je práceschopná, bolo nariadené hlavné pojednávanie na 4. december 2017, na ktorom bol vypočutý aj znalec. Aktuálne je nariadený ďalší termín pojednávania na 8. február 2018.

15. Ústavný súd preto v posudzovanom prípade nevníma nedostatky v efektívnosti postupu okresného súdu, a zároveň tvrdí, že pri posudzovaní dĺžky a priebehu konania je potrebné prihliadnuť aj na okolnosti prípadu aplikujúc metódu „in concreto“. To znamená, že ústavný súd pri posudzovaní možného porušenia základného práva

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zobral do úvahy nielen dĺžku konania, ale prihliadal aj na istú skutkovú zložitost' prejednávanej trestnej veci. Vychádzajúc z uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že priebeh napadnutého konania ešte zodpovedá obsahu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Teda nedostatky v postupe okresného súdu vrátane určitej nečinnosti nedosiahli takú úroveň a intenzitu, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako porušenie týchto práv sťažovateľa.

16. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, I. ÚS 92/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 26/2011) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 199/02).

17. Zistené poznatky o priebehu napadnutého konania okresného súdu boli podkladom pre záver ústavného súdu o tom, že sťažnosť v tejto časti je zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu

18. Podľa stabilného názoru ústavného súdu k porušeniu sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru by mohlo dôjsť v dôsledku nečinnosti alebo nesprávnej činnosti súdu v trestnom konaní, avšak iba samotným uznesením krajského súdu sp. zn. 8 Ntro 1/2017 z 13. novembra 2017 toto právo sťažovateľa porušené byť nemohlo (napr. mutatis mutandis III. ÚS 143/05).

19. Z už uvedených skutočností teda vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 8 Ntro 1/2017 z 13. novembra 2017 je zjavne neopodstatnená.

K namietanému porušeniu práva podľa čl. 13 dohovoru

20. Sťažovateľ tvrdí, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní ako aj napadnutým uznesením krajského súdu malo dôjsť podľa jeho názoru aj k porušeniu jeho práva na účinný opravný prostriedok v zmysle čl. 13 dohovoru.

21. Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, má právo na účinný prostriedok pred vnútroštátnym orgánom bez ohľadu na to, že porušenie spôsobili osoby pri plnení ich úradných povinností.

22. Sám sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„využil podanie sťažnosti pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Tr. poriadku“*, a súčasne poznamenal, že *„sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch nepodal, pretože súd nepovažuje sťažnosť podanú predsedovi súdu za efektívny prostriedok nápravy podľa čl. 3 Dohovoru...“*.

23. Vzhľadom na to je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho práva podľa čl. 3 dohovoru irelevantné. Porušenie predmetného práva nie je možné vyvodiť na tom základe, že sťažovateľ pri podaní sťažnosti podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku nebol úspešný.

24. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol v zmysle § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

25. Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, ktoré v nej uplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2018

